

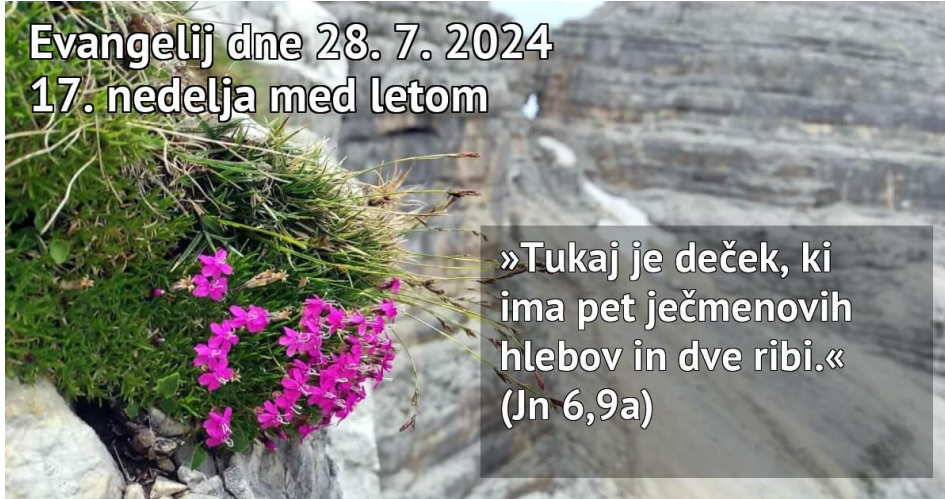
OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

28. julij 2024

NEDELJA	LEPA NEDELJA V GALICIJI
28.07.	10.00 za <i>+Jakoba in Angelo Ograjšek</i> ter <i>+Jakoba Doler</i> PO SV. MAŠI VSI VABLJENI NA OKREPČILO POD KOZOLEC
Ponedeljek	Marta, Marija in Lazar
29.07.	19.00 za <i>+Anico in Franca Cočan, obl., ter sina Nikota</i>
Torek	Peter Krizolog
30.07.	19.00 za <i>+Rozalijo in Jožefa Ašenberger</i>
Sreda	Ignacij Lojolski, ustanovitelj jezuitov
31.07.	19.00 za <i>+Avgusta in Frančiško Čretnik, obl.</i>
Četrtek	Alfonz Ligvorij
01.08.	19.00 za <i>+Ivanško in Franca Šmarčan, obl.</i>
Petek	porcijunkula – prvi petek
02.08.	19.00 za <i>+Angelo Križan, obl.</i>
Sobota	prva sobota
03.08.	19.00 za <i>+Jožefo Podvršnik, obl.</i>
NEDELJA	LEPA NEDELJA NA PERNOVEM
04.08.	10.00 za <i>+Zorana Vengust</i> ter <i>+Branka Pečnik, obl.</i> PO SV. MAŠI VSI VABLJENI NA OKREPČILO POD CERKVIJO

Evangelij dne 28. 7. 2024
17. nedelja med letom

»Tukaj je deček, ki
ima pet ječmenovih
hlebov in dve ribi.«
(Jn 6,9a)

EVANGELIJ

Kristus daje za vse kruha v obilju

Iz svetega evangelija po Janezu

Tisti čas se je Jezus prepeljal na drugo stran Galilejskega, to je Tiberijskega jezera. Za njim je šla velika množica, ker je videla znamenja, ki jih je delal na bolnikih. On pa se je vzel na goro in tam sedel s svojimi učenci. Blizu je bila pasha, judovska velika noč. Ko je Jezus povzdignil oči in videl, da prihaja k njemu velika množica, je rekel Filipu: »Kje naj kupimo kruha, da bodo tile jedli?« To pa je rekel, ker ga je preizkušal; sam je namreč vedel, kaj bo storil. Filip mu je odgovoril: »Za dvesto denarijev kruha jim ne bi bilo dosti, da bi vsak dobil vsaj majhen kos.« Eden izmed njegovih učencev, Andrej, brat Simona Petra, mu je rekel: »Tukaj je deček, ki ima pet ječmenovih hlebov in dve ribi, a kaj je to za toliko ljudi?« Jezus je dejal: »Recite ljudem, naj sedejo.« Bilo pa je na tistem kraju veliko trave. Posedlo je torej kakih pet tisoč mož.

Tedaj je Jezus vzel hlebe, se zahvalil in jih razdelil med sedeče. Prav tako je razdelil tudi ribe, kolikor so jih hoteli. Ko so se najedli, je rekel svojim učencem: »Poberite koščke, ki so ostali, da kaj ne bo šlo v izgubo.« Pobrali so jih torej in napolnili dvanajst košar s koščki, ki so od petih ječmenovih hlebov ostali tistim, ki so jedli. Ko so ljudje videli, da je storil znamenje, so govorili: »Ta je resnično prerok, ki mora priti na svet.« Ker je Jezus spoznal, da nameravajo priti in ga s silo odvêsti, da bi ga postavili za koala, se je spet sam umaknil na goro.

DAJMO JEZUSU NA RAZPOLAGO TO, KAR IMAMO

Današnji evangelijski odlomek nas pripelje do tega, naj ne odvrnemo pogleda od tistega Jezusa, ki je prejšnjo nedeljo v Markovem evangeliju, potem ko je videl veliko množico, imel sočutje z njimi (prim. Mr 6,34). Tudi ta deček s petimi hlebi je razumel to sočutje in je rekel: »Ubogi ljudje ... Jaz imam tole.« Sočutje ga je pripeljalo do tega, da je ponudil to, kar je imel. Danes nam Janez ponovno pokaže Jezusa, ki je pozoren do osnovnih potreb ljudi. Dogodek izhaja namreč iz konkretnega dejstva, kajti ljudje so lačni in Jezus vključi svoje učence, da bi bila ta lakota potešena. To je konkretno dejstvo. Množicam Jezus ni dal samo tega, ponudil jim je svojo Besedo, svojo tolažbo, svoje zveličanje in končno svoje življenje, ampak jim je seveda dal tudi to, da je poskrbel za telesno hrano. In mi, njegovi učenci, se ne moremo pretvarjati, da to ni nič. Samo če bomo prisluhnili najpreprostejšim zahtevam ljudi in jim bili ob strani pri njihovih konkretnih bivanjskih situacijah, nam bodo prisluhnili, ko bomo govorili o višjih vrednotah.

Božja ljubezen do človeštva, ki je lačno kruha, svobode, pravičnosti, miru in predvsem njegove božanske milosti, nikoli ne preneha. Jezus tudi danes nasičuje, postaja živo navzoč in tolažeč, to pa stori po nas. Zato nas evangelij vabi, naj bomo pripravljeni in dejavni, kot tisti deček, ki je opazil, da ima pet hlebov, in je rekel: »Jaz imam to, ti pa boš videl ...«

Pred krikom lakote, vsakovrstne lakote današnjega časa, tolikih bratov in sester po vseh predelih sveta, ne smemo ostati le oddaljeni in nepremični opazovalci. Oznanilo Kristusa, kruha večnega življenja, zahteva velikodušno prizadevanje za solidarnost do revnih, slabotnih, zadnjih, nezaščitenih. To dejanje bližine ter dejavne ljubezni je najboljše preverjanje kvalitete naše vere, in sicer tako na osebni ravni kot na nivoju vse skupnosti.

Po: papež Francišek

Ob nedelji starih staršev (ki je danes)

Dragi stari starši, dragi starostniki, podajte se na pot izjemnih starcev! Postanimo tudi mi nekoliko pesniki molitve: uživajmo v iskanju svojih besed, prilastimo si tiste, ki nas jih uči Božja beseda. Molitev starih staršev in starostnikov je za Cerkev velik dar! Je bogastvo. Prav tako je velika injekcija modrosti za celotno človeško družbo, predvsem za tisto, ki je preveč zaposlena, zavzeta, raztresena. Nekdo pa mora prav tako peti, tudi zanje, peti o Božjih znamenjih, oznanjati znamenja Boga, moliti zanje! Spomnimo se Benedikta XVI., ki se je odločil za molitev in poslušanje Boga v zadnjem delu svojega življenja. Velik vernik pravoslavnega izročila iz prejšnjega stoletja Oliver Clément je rekel: 'Civilizacija, v kateri se več ne moli, je civilizacija, v kateri starost nima več smisla. In to je grozljivo. Mi predvsem potrebujemo ostarele, ki molijo, kajti starost nam je dana ravno za to.'

Starostniki se lahko zahvaljujete Gospodu za vso prejeto dobroto in napolnite praznino nehvaležnosti, ki ga obdaja. Lahko posredujete za pričakovanja novih generacij in nudite dostojanstvo spomina. Mlade ambiciozneže lahko spomnite, da je življenje brez ljubezni suhoparno življenje. Prestrašenim mladim lahko rečete, da se strah pred prihodnostjo lahko premaga. Mlade, pretirano zaljubljene vase, lahko spomnite, da je večje veselje v dajanju kot prejemanju. Dedki in babice oblikujejo stalni zbor velikega duhovnega svetišča, kjer molitev prošnje in pesem hvalnica podpirata skupnost, ki dela in se bori na polju življenja.

In navsezadnje molitev nenehno očiščuje srce. Hvaljenje in prošnja Bogu preprečujeta otrditev srca v nejevoljo in egoizem. Kako grd je cinizem ostarele osebe, ki je izgubila čut za svoje pričevanje, ki prezira mlade in ne govori o življenjski modrosti. In kako lepo je opogumljanje, ki ga starostnik uspe posredovati mladim, ki iščejo smisel vere in življenja. To je zares poslanstvo starih staršev, poklicanost ostarelih. Besede dedkov in babic so nekaj posebnega za mlade in ti to vedo.

Po: E. Mozeti

NA KRATKO O ŽIVLJENJU APOSTOLA JAKOBA STAREJŠEGA

Jakob Starejši je bil brat apostola in evangelista Janeza in Jezusov sorodnik. Njuna starša sta bila Zebedej in Saloma, ena izmed žena, ki so spremljale Jezusa in stale ob njegovem križu. Po očetu se sinova imenujeta tudi Jakob Zebedejev in Janez Zebedejev. Jezus jima je dal tudi vzdevek **Boanerges** - sinova groma.

Jakob in Janez sta se (skupaj z očetom) preživljala z ribolovom na Genezareškem jezeru. Bila sta učenca Janeza Krstnika. Potem ju je Jezus povabil, da se mu pridružita, in postala sta njegova apostola. Poleg Simona Petra sta bila med Jezusovimi najbolj zaupnimi učenci, ki so bili navzoči tudi tam, kjer drugih apostolov ni bilo: pri obuditvi Jairove hčerke, spremenjenju na gori Tabor in v vrtu Getsemani.

Jakob Starejši je bil prvi od apostolov, ki je umrl mučeniške smrti: leta 44 (po nekaterih virih 42) ga je dal Herod Agripa v Jeruzalemu zapreti, bičati in obglaviti z mečem na Sionski gori.

